

Sygn. akt I C 129/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2020 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Łucja Oleksy-Miszczyk
Protokolant:	sekretarz sądowy Wioleta Motyczka

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2020 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko (...) spółce jawnej K. J. W. z siedzibą w G.

o zapłatę i ustalenie

- 1) oddala powództwo;
- 2) zasądza od powoda P. K. na rzecz pozwanej (...) spółki jawnej K. J. W. z siedzibą w G. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk

Sygnatura akt IC 129/20

UZASADNIENIE

Powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) sp. jawna K. J. W. w G. kwoty 80.000,- zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę jakiej doznał skutek wypadku w dniu 27 lutego 2018r. W uzasadnieniu podał, iż w tym dniu wykonując obowiązki służbowe poślizgnął się na pokrytej warstwą lodu i śniegu kracie przed wejściem do Centrum Handlowego (...) w G.. Na skutek upadku doznał skomplikowanego urazu prawej ręki.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Przyznał, że na mocy umowy z dnia 27 października 2017r. zawartej z (...) Spółka z o.o. w C., zobowiązany był do świadczenia usług odśnieżania i odladzania parkingów i ciągów pieszych na terenie (...) w sezonie zimowym 2017-2018. Zakwestionował aby do zdarzenia w ogóle doszło, a nadto zauważył, że o godzinie o której do zdarzenia miało dojść wejście przed którym znajduje się wspomniana krata było zamknięte. Podkreślił, iż powód nie wykazał podstaw do zastosowania art. 415 i 435 k.c.

Sąd ustalił co następuje:

Pozwana spółka na mocy umowy z dnia 27 października 2017r. zawartej z zarządcą Centrum Handlowego (...) tj. z (...) Spółka z o.o. w C., zobowiązana była do świadczenia usług polegających na odśnieżaniu i odladzaniu dróg dojazdowych, parkingów, chodników i ciągów komunikacyjnych znajdujących się w granicach nieruchomości, wywozie nagromadzonego śniegu i pozostawianiu w gotowości do wykonywania tych czynności.

Oznaczenie powierzchni podlegającej odśnieżaniu i kolejność odśnieżania określone były w załączniku do umowy. Jednocześnie pozwany jako podmiot profesjonalny zobowiązany był w każdym wypadku ocenić kolejność odśnieżania i upoważniony do zmiany tej kolejności po uprzednim poinformowaniu Spółki (...). Pozwany na mocy umowy był odpowiedzialny za prawidłową kolejność odśnieżania poszczególnych stref powierzchni nieruchomości (art. 5 pkt 7 umowy, umowa k. 58).

Kolejność odśnieżania wyglądała w ten sposób, że najpierw odśnieżano wejścia służbowe dla pracowników i ochrony, potem drogi dojazdowe dla zaopatrzenia, następnie parking przed C., albowiem C. była najwcześniej otwieranym sklepem w kompleksie, następnie parking przed sklepem (...) i dalej parkingi wedle kolejności otwierania poszczególnych sklepów i punktów. Jako ostatnie odśnieżano parkingi i ciągi komunikacyjne przed wejściami do pasażu prowadzącego do (...), albowiem ta część Centrum była otwierana jako ostatnia (zeznania świadka M. D. i Z. S. złożone na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2020r. k. 112 i nast., zeznania świadka J. O. złożone na rozprawie w dniu 22 października 2020r. k. 142 i nast. i przesłuchanie strony pozwanej na rozprawie w dniu 22 października 2020r. k. 142 i nast.).

W dniu 27 lutego 2018r. opady rozpoczęły się o godzinie 2.00. telefoniczne zgłoszenie potrzeby odśnieżania nastąpiło o godz. 5.15, odśnieżanie zamówiono na godz. 6.00. Prace związane z odśnieżaniem, zarówno mechanicznym jak i ręcznym, rozpoczęły się faktycznie o godz. 5.50 i trwały do godz. 13.00 (protokół prac k. 63).

Powód w ramach swoich obowiązków służbowych przeprowadzał okresowo kontrole w sklepach (...) jako audytor zewnętrzny. W sklepie (...) mieszczącym się w (...) przed zdarzeniem był ostatnio na początku 2017r. Wówczas wchodził do budynków Centrum Handlowego wejściem A prowadzącym na pasaż handlowy, z którego wchodzi się do (...). Powód otrzymywał od swojego pracodawcy wytyczne z wykazem wszystkich obiektów do audytowania wraz z godzinami ich otwarcia. Z wykazu wynikało, że (...) jest czynne w godzinach od 6.00 do 23.00. Informację o godzinach otwarcia powód otrzymał niemal rok przed wypadkiem – w marcu 2017r.

W dniu 27 lutego 2018r. powód przyjechał na teren Centrum Handlowego (...) celem przeprowadzenia audytu. Zaparkował samochód na parkingu znajdującym się na terenie Centrum, wysiadł i skierował się do wejścia głównego na pasaż (wejście A), którym to pasażem można dostać się do wejścia do (...) przeznaczonego dla klientów. Około godz. 8.05 podchodząc do drzwi głównych prowadzących na pasaż, poślizgnął się na znajdującej się przed tym wejściem kracie, upadł i doznał skomplikowanego złamania prawej ręki. W chwili zdarzenia zarówno wejście A, jak i drugie wejście prowadzące na pasaż handlowy (wejście B) były zamknięte. Centrum Handlowe (...) obejmuje kilka budynków, posiadających odrębne wejścia. Ta część Centrum, w której znajduje się pasaż handlowy i (...) była w tym dniu otwierana o godzinie 10.00. Pracownicy (...) korzystają z odrębnego wejścia służbowego znajdującego się n tyłach budynku. Wejście służbowe jest jedyną drogą, którą można dostać się do pomieszczeń zajmowanych przez (...) w czasie, kiedy wejścia główne, przeznaczone dla klientów, są zamknięte (wydruk strony internetowej dotyczącej godzin otwarcia poszczególnych sklepów i punktów w Centrum Handlowym k. 64 – wszystkie sklepy i punkty usługowe poza opisanym jako (...) znajdują się poza pasażem i mają odrębne od pasażu wejścia; nagranie z monitoringu k. 109-111, zeznania świadka M. D. i Z. S. złożone na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2020r. k. 112 i nast., zeznania świadka J. O. złożone na rozprawie w dniu 22 października 2020r. k. 142 i nast.).

Opisany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów i zeznań świadków, uznając je całkowicie wiarygodne. W ocenie Sądu okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy była godzina otwarcia pasażu dla klientów, tj. godzina otwarcia wejścia A pod którym doszło do zdarzenia. Okoliczność ta ma istotne znaczenie dla przyjęcia prawidłowej kolejności odśnieżania, do czego pozwany był zobowiązany na mocy umowy łączącej go z (...) Spółka z o.o. W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wskazuje, że pasaż (wejście A) otwierany był o godzinie 10.00. Wynika to z wydruku z Internetu zawierającego informację o otwarciu poszczególnych obiektów w Centrum Handlowym, zeznań świadków i pozwanego, a także pośrednio z nagrania z monitoringu dołączonego do akt sprawy. Na nagraniu co prawda nie widać czy drzwi się otwierają, niemniej można zaobserwować osobę, która bezpośrednio przed powodem podchodzi do drzwi zachowując się jakby zamierzała wejść do budynku, następnie przed drzwiami się zatrzymuje na chwilę i zawraca, co zdaniem Sądu wskazuje na

to, że drzwi nie otwarły się automatycznie, a wejście było zamknięte. Sytuacja uchwycona na zapisie z monitoringu koresponduje z zeznaniami świadków i wydrukiem zawierającym informację o godzinach otwarcia Centrum. O ile sam wydruk z informacjami o otwarciu poszczególnych obiektów można uznać za dokument o niewielkiej mocy dowodowej i o ile na nagraniu z monitoringu nie widać jednoznacznie czy drzwi otwarły się czy też nie, to jednak oba te dokumenty w połączeniu z zeznaniami świadków pozwalają na stanowcze ustalenie, że wejście A pod którym doszło do zdarzenia było przeznaczone wyłącznie dla klientów, a sam obiekt otwierany był o godzinie 10.00. Sam powód zresztą nie kwestionował wprost faktu, że drzwi były zamknięte – przesłuchany na rozprawie w dniu 22 października 2020r. zeznał, że tego nie wie.

Zeznania świadków W. K. (poza wskazaniem przez świadka godziny zdarzenia) i D. G. złożone na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2020r. nie dotyczyły przebiegu zdarzenia i jako takie okazały się ostatecznie nieistotne dla rozpoznania sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Powód upatruje po stronie pozwanej odpowiedzialności deliktowej za skutki zdarzenia do jakiego doszło w dniu 27 lutego 2018r.

Zgodnie z art., 415 k.c. kto z winy swojej wyrządził szkodę obowiązany jest do jej naprawienia. Ciężar wykazania wszystkich faktów stanowiących przesłanki odpowiedzialności deliktowej spoczywa zgodnie z art. 6 k.c. na powodzie jako stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Przesłankami odpowiedzialności deliktowej są: bezprawne i zawinione działanie (zaniechanie) sprawcy, szkoda związek przyczynowy między zachowaniem sprawcy, a powstaniem szkody.

Poza sporem jest, że pozwany na mocy umowy łączącej go z (...) Spółka z o.o. w C. był podmiotem obowiązany do odśnieżania i odladzania parkingów i ciągów komunikacyjnych na terenie Centrum Handlowego (...). Jak ustalono w toku postępowania powód w dniu 27 lutego 2018r. kilka minut po godzinie ósmej rano poślizgnął się na oblodzonej kracie przed wejściem do pasażu Centrum. Wejście to przez około dwie godziny miało jeszcze pozostawać zamknięte – otwarcie następowało o godzinie 10.00.

Umowa łącząca pozwanego ze Spółką (...) nie nakładała na pozwanego obowiązku utrzymywania terenu całego kompleksu Centrum Handlowego w stanie odśnieżonym i odladzonym przez 24 godziny na dobę. Pomijając możliwości techniczne przeprowadzenia skutecznie takiego przedsięwzięcia, działania takie nie znajdują uzasadnienia gospodarczego, skoro Centrum przez wiele godzin w ciągu doby jest zamknięte i niedostępne dla klientów. Odśnieżanie miało zatem następować w miarę potrzeby i wedle ustalonej w harmonogramie kolejności, a gdyby kolejność ta z uwagi na szczególne okoliczności była nieuzasadniona, pozwany miał obowiązek jej zrewidowania i przyjęcia prawidłowej kolejności działań w porozumieniu z drugą stroną umowy jaką była Spółka (...).

Oceniając wydarzenia z tego punktu widzenia nie można przyjąć aby pozwany w dniu 27 lutego 2018r. dopuścił się zawinonego bezprawnego działania (zaniechania). Pozwany przyjął zwykłą, uzasadnioną okolicznościami kolejność odśnieżania, rozpoczynając od parkingów i ciągów komunikacyjnych prowadzących do wejść służbowych, jako tych które uczęszczane są już przed otwarciem sklepów, a następnie przechodząc do odśnieżania parkingów i ciągów prowadzących do przeznaczonych dla klientów wejść do poszczególnych obiektów wedle kolejności ich otwarcia. Powierzchnia przed wejściem A, pod którym doszło do zdarzenia, odśnieżana była najpóźniej, z uwagi na najpóźniejszą godzinę jego otwarcia i najprawdopodobniej w chwili zdarzenia odśnieżona jeszcze nie była. Otwarcie miało nastąpić o godzinie 10.00, a do zdarzenia, w wyniku którego powód doznał obrażeń, doszło niemal dwie godziny wcześniej, a więc w chwili, w której nie było podstaw do zakładania, że ciąg komunikacyjny prowadzący do wejścia będzie uczęszczany przez jakiekolwiek osoby pragnące dostać się do budynku. Kolejność wykonywanych przez pozwanego prac znajdowała w tej sytuacji uzasadnienie logiczne, była zgodna z umową zobowiązującą do prowadzenia tych prac, a także znajdowała akceptację osób nadzorujących te prace z ramienia Centrum Handlowego. W tych warunkach nie

można przyjąć aby pozwany dopuścił się jakiegokolwiek zaniedbania w zakresie przyjętych na siebie zobowiązań, co czyni bezpodstawnym przypisywanie mu odpowiedzialności z art. 415 k.c.

Pozwany nie odpowiada za nieprawidłowe udzielenie powodowi informacji o godzinach otwarcia (...) umiejscowionego w CH (...). Oczywistym jest, że pozwany na treść tej informacji nie mógł mieć żadnego wpływu.

Trafna jest uwaga pełnomocnika pozwanego dotycząca braku przesłanek do przypisywania pozwanemu odpowiedzialności na zasadzie ryzyka. Pozwany z całą pewnością nie jest przedsiębiorstwem wprawianym w ruch siłami przyrody w rozumieniu art. 435 k.c. W przywołanym przepisie nie chodzi bowiem o przedsiębiorstwo, które jedynie wykorzystuje do realizacji części zadań ruch urządzeń wprawianych w ruch za pomocą sił przyrody, lecz o takie przedsiębiorstwo, które jako całość wprawiane jest w ruch za pomocą sił przyrody (por. Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania. Część ogólna, red. J. Gudowski, WKP 2018, komentarz do art. 435 i przywołane tam orzecznictwo). Szkoda jakiej doznał powód nie pozostaje zresztą w żadnym związku przyczynowym z wykorzystaniem przez pozwanego urządzeń mechanicznych.

W tych warunkach Sąd uznał, że strona powodowa nie wykazała okoliczności pozwalających na przypisanie pozwanemu odpowiedzialności deliktowej za skutki zdarzenia i na zasadzie art. 6 k.c. w związku z art. 415 k.c. powództwo oddalił.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5.400,- zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk